

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/468/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813207499
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813207499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Pavla Tkáča v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9, proti žalovanému E. Y., bytom v E. F. Č.. XXX, o zaplatenie 102,36 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.08.2013 č.k. 9C/289/2013-30 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na trovách konania sumu 58,58 eura platbou Advokátskej kancelárie ERASMUS LEGAL, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 88,12 eura s 5,5 % úrokom z omeškania od 08.08.2013 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že účastníci uzatvorili dňa 05.10.2010 úverovou zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 178,18 eura a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v mesačných splátkach (počet splátok 18) vo výške 14,98 eura. Účastníci si ďalej v zmluve dohodli úrokovú sadzbu vo výške 44,67 eura, ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 56,3 % a celkové náklady spotrebiteľa vo výške 73,46 eura. Súd bol toho názoru, že uvedená úverová zmluva je rozpore s ust. § 9 a § 11 od. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nakoľko neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 a navyše podľa § 11 ods. 1 písm. b) spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 a § 10 ods. 1. Z úverovej zmluvy nevyplýva, z akých položiek (poplatkov a úrokov) pozostáva navýšenie úveru a preto tieto zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Súd bol toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je síce platná, avšak neobsahovala všetky náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Úverová zmluva neobsahovala konkrétne náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko zo zmluvy nevyplýva, aká bola výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v

ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. a), podľa ktorého sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti citované v zákonom ustanovení § 9 ods. 2 a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Z uvedeného súd vyvodil, že žalobca si nespĺnil požadované podmienky vyplývajúce z uvedených zákonných ustanovení, pretože v úverovej zmluve nerozpísal žalovanému ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi len rozdiel úveru a súm uhradených žalovaným bez akýchkoľvek úrokov, či poplatkov. Podľa názoru súdu v úverovej zmluve je vymedzenie splátok neurčité a nezrozumiteľné, spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru, aká je mesačná úhrada istiny, úrokov, poplatkov zo sumy splátky vo výške 14,98 eura. Žalobca poskytol žalovanému peňažný úver v sume 178,18 eura, z ktorého žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 89,88 eura, preto neuhradený zostatok istiny úveru v sume 88,12 eura zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi. Z uvedeného dôvodu v prevyšujúcej časti súd žalobu v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. a) a § 11 ods. 1 písm. a) zákona 129/2010 zamietol. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy vo výške 88,12 eura, zaviazal ho súd zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 08.08.2013 do zaplattenia. Ohľadom trov konania uviedol, že nárok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalobca bol v konaní čiastočne úspešný.

Proti tomuto rozsudku v zamietavom výroku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s konštatovaním súdu prvého stupňa, že úverová zmluva neobsahuje základné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. V tejto súvislosti poukázal na obsah uzatvorenej úverovej zmluvy zo dňa 05.10.2010 a zároveň aj na skutočnosť, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky, čo vyplýva aj z prednej strany úverovej zmluvy z textu medzi bodom 69. a 70. Podľa jeho názoru z úverovej zmluvy je zrejmé, že táto obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a preto nebol dôvod úver na jej základe považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že celkové náklady spotrebiteľa vo výške 73,46 eura predstavujú to, čo klient zaplatí navyše okrem vrátenia istiny. Výška celkového úroku z úveru sa vypočíta ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Celková výška úveru má teda predstavovať sumu 73,46 eura (14,98 eura mínus 1,-- euro x 18 splátok, t.j. 251,64 eura mínus výška poskytnutého úveru, t.j. 178,18 eura, čo je presne suma uvedená v bode 57. úverovej zmluvy. Rozsudok, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodu, že z úverovej zmluvy nevyplýva, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, považuje za nepreskúmateľný a nedôvodný. Vzhľadom na uvedené má za to, že predmetná úverová zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, ktoré sú zrozumiteľné, jednoznačné a dostatočne určité. Má teda za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak učinil záver, že predmetná úverová zmluva neobsahuje zákonom prepísané obligatórne náležitosti, čím prvostupňový súd zároveň vec nesprávne právne posúdil. Ďalej uviedol, že nesúhlasí ani s výrokom o náhrade trov konania, ktorým mu súd nepriznal náhradu trov konania ani v pomernej časti. Súd nesprávne v prejednávanej veci aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Na základe tohto ustanovenia mal priznať nárok na náhradu trov konania v pomernej časti a nie nepriznať nárok na náhradu trov konania ako taký.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zamietavom výroku a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak konštatoval, že zmluva, ktorú uzavreli účastníci neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré následne aj správne právne posúdili, ak čiastočne návrhu žalobcu ohľadom sumy 88,12 eura s príslušenstvom vyhovel a v prevyšujúcom nároku žalobu zamietol. Ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací

súd na skutkové zistenia uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa a na právne normy, ktoré súd použil, poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa splátky budú priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V prejednávanej veci z obsahu úverovej zmluvy uzatvorenej účastníkmi dňa 05.10.2010 je zrejmé, že táto neobsahuje všetky zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k), a to najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným nedostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, preto správne postupoval súd prvého stupňa ak vychádzajúc z ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. zamietol žalobu v prevyšujúcej časti. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 178,18 eura a ako uviedol žalobca v žalobnom návrhu, žalovaný celkovo uhradil sumu 89,88 eura, teda dôvodne dospel súd prvého stupňa k záveru, že v prevyšujúcej časti návrh žalobcu nie je dôvodný.

Na veci nemení nič ani skutočnosť, že v úverovej zmluve sa uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky a v tejto súvislosti žalobca v odvolaní poukazuje, že sankcie za porušenie zmluvy boli dohodnuté v tretej hlave bod 15 úverových podmienok a rovnako tak aj spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a u ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa najskôr uniknú (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

V spotrebiteľskom práve je dodávateľ fakticky vo výhodnejšom postavení, lebo má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Možno preto očakávať (prípadne vyžadovať), že vo vzťahu k spotrebiteľovi bude sa chovať vo všeobecnej polohe poctivo. Ak dodávateľ nebude postupovať týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu s poctivosťou svojho konania a takému nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu.

V praxi sa zásada poctivosti prejavuje mimo iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Zmluvné dojednanie musia mať dostatočnú veľkosť písma a nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti, než okolný text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. I v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak taká aplikácia má nielen uvedené formálne obmedzenie, ale i obmedzenie obsahové.

Z uvedeného vyplýva záver, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. úverových podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripojuje svoj podpis).

V prejednávanej veci žalobca nemôže požadovať iné, než zákonné úroky a rovnako nemôže požadovať zmluvnú pokutu alebo iné poplatky súvisiace s poskytnutím úveru, lebo tieto neboli dohodnuté v úverovej zmluve, a teda ich nemôže od žalovaného ako spotrebiteľa požadovať.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd postupom podľa § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok v zamietavom výroku vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

Za dôvodné však považuje odvolací súd odvolanie žalobcu proti výroku o trovách konania, keďže odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil ohľadom trov konania ak žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Uvedené zákonné ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. upravuje nárok na náhradu trov konania v prípade čiastočného úspechu vo veci. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania, alebo na to, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa používa pri rozhodovaní vo veci samej. Žalobca v prejednávanej veci uplatnil vo vzťahu k žalovanému nárok na zaplatenie peňažnej sumy 102,36 eura a súd mu priznal sumu 88,12 eura s prísl. Preto možno konštatovať, že žalobca mal čiastočný úspech vo veci a preto mu prináleží aj náhrada trov prvostupňového konania. Preto mu súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, spočívajúcu z prevzatia prípravy zastúpenia a písomného podania - žalobného návrhu podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zo základu 88,12 eura, pričom každý úkon právnej pomoci v sume 16,60 eura, k tomu je potrebné prirátat 2 x režijný paušál v sume 7,81 eura a daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 %, t.j. v sume 9,76 eura, teda trovy prvostupňového konania v sume 58,58 eur.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na to, že každý z účastníkov mal v odvolacom konaní úspech len čiastočný, preto súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.